

[Dohrmann]

sådan, at de taler tysk, så det tror jeg ikke på.

Det bliver først farligt, når folk ikke har andre muligheder, og derfor er der en lille smule om snakken alligevel, fordi mange er i dag så lede og kede af at se dansk TV, at de, så snart TV-Avisen er overstået, skynder sig at slå over på Tyskland. Det er faren, og fremfor at begynde at snakke om et TV 2, synes jeg faktisk, at man kunne gøre det meget bedre ved i det mindste at gøre det ene program, vi har, så godt, at folk gider se det. At begynde at oprette et TV 2 og så håbe, at Tordenskjolds soldater vil lave det bedre, tror jeg ikke på.

Der kunne selvfølgelig siges mange ting, men som jeg har sagt, mener jeg, at mange, mange af de ting, som allerede er nævnt, og som jeg også sagtens kunne stå her og nævne, er nationale problemer.

Jeg vil gerne sige om den dagsorden, som hr. Arne Melchior har fremsat, at vi føler aldeles ikke, at der er behov for at nedsætte en sådan kommission. Jeg vil endda vove den påstand, at det vil være skadeligt at nedsætte en sådan kommission. Hvem skulle det være? Det kunne da være helt sjovt, hvis hr. Arne Melchior bare ville antyde, hvem der skulle være medlemmer af en sådan kommission. Skulle det være de politiske partier her i folketinget med hr. Arne Melchior? Det kunne man blive bange for. Jeg kan bare se, at en sådan kommission ville blive fantastisk stor. Man skulle have repræsentanter for både det danske og det tyske mindretal på begge sider af grænsen. Amtsrådet skulle være repræsenteret og grænseregionsforskningsinstituttet, og jeg ved ikke hvad. Nej, det ville være skadeligt, hvis man vedtog det, og der er heldigvis heller ingen chance for, at der er flertal for det her i folketinget.

Den debat, vi er i fuld gang med her, kalder jeg som sagt overflødig, fordi de problemer, hr. Arne Melchior påstår findes, ikke er så store, som nogle vil gøre dem til.

Jeg vil gerne slutte med – det er så sjældent, jeg har lejlighed til at rose statsministeren – at sige, at jeg synes, den besvarelse, statsministeren kom med på forespørgslen, var god, og jeg var imponeret over, at statsministeren kunne sige så meget om en så tabelig forespørgsel.

Ebba Strange (SF):

Som det er blevet påpeget fra flere ordføreres side, indicerer forespørgslen, at der skulle være store problemer i grænselandet nord og syd for den dansk-tyske grænse, som den danske regering bør tage sig af. Efter de kontakter, jeg har i de egne, og som jeg har haft specielt i anledning af denne forespørgselsdebat, finder jeg ikke, at der er grundlag for dette synspunkt.

I SF bakker vi op, det gør vel hele det danske folketing og den danske regering, bag Bonn-Københavnserklæringen fra 1955. Den sikrer mindretalenes rettigheder både nord og syd for grænsen, og den gav den mulighed for det danske mindretal i Sydslesvig til at blive repræsenteret i landdagen i Kiel, som det har været i stand til at udnytte siden uden om den almindelige 5 pct.s spærregrænse, der i øvrigt findes i Vesttyskland. Det synes vi er godt, det er vi glade for, men vi mener ikke, at det er vores opgave i det danske folketing at gå ind og vurdere den indsats, der gøres i den politiske repræsentation.

Det har givet nogen genlyd i den almindelige politiske debat siden landdagsvalget i 1979, at sydslesvigernes repræsentant, Karl Otto Meyer, har taget stilling til generelle politiske spørgsmål, der ikke er nært knyttet til mindretalsproblemerne, men som er problemer for alle, der bor i Sydslesvig. Vi mener stadig ikke, at det er os, der skal fastlægge mindretallets politik, det skal deres egen politiske organisation gøre, men jeg vil godt sige, at vi finder det naturligt, at man som hjemmehørende i en egn – i dette tilfælde altså Sydslesvig – som politisk valgt repræsentant til en politisk forsamling forholder sig til alle de problemer, der opstår i den egn. Det samme gælder naturligvis for de ca. 100 kommunalbestyrelsesmedlemmer, der sidder rundt om i Sydslesvig, og som er valgt på SSVs lister. De er valgt på danske lister, men de hører hjemme i deres landsdel, de føler sig som sydslesvigere, og derfor har de naturligvis både ret og pligt til at blande sig i alle de spørgsmål, der opstår.

Generelt vil jeg sige, at vi i socialistisk folkeparti følger det danske arbejde i Sydslesvig med interesse. Vi er glade for, at det trives og udvikles, og vi vil ikke herfra blande os i de diskussioner, som jeg naturligvis godt ved finder sted inden for mindretalsorganisatio-